

Bruselj, torek, 26. maj 2020
REV2 – nadomešča obvestilo
(REV1) z dne 12. marca 2018

OBVESTILO DELEŽNIKOM

IZSTOP ZDRUŽENEGA KRALJESTVA IN PRAVILA EU NA PODROČJU VARNOSTI OMREŽIJ IN INFORMACIJSKIH SISTEMOV

Združeno kraljestvo je 1. februarja 2020 izstopilo iz Evropske unije in je postalo „tretja država“¹. Sporazum o izstopu² določa prehodno obdobje, ki se bo končalo 31. decembra 2020³. Do tega datuma se pravo EU v celoti uporablja za Združeno kraljestvo in v njem.⁴

V prehodnem obdobju se bosta EU in Združeno kraljestvo pogajala o sporazumu o novem partnerstvu, ki bo določal zlasti območje proste trgovine. Vendar ni mogoče z gotovostjo reči, ali bo ob koncu prehodnega obdobja tak sporazum sklenjen in bo začel veljati. V vsakem primeru bi tak sporazum z Združenim kraljestvom vzpostavil odnose, ki bodo v smislu pogojev dostopa na trg zelo drugačni od tistih na notranjem trgu,⁵ v carinski uniji EU ter na območju DDV in trošarin.

Poleg tega bo Združeno kraljestvo po koncu prehodnega obdobja tretja država, kar zadeva izvajanje in uporabo prava EU v državah članicah EU.

Zato se vse zainteresirane strani, zlasti gospodarski subjekti, s tem obvestilom opozorijo na pravni položaj po koncu prehodnega obdobja.

---

¹ Tretja država je država, ki ni članica EU.

² Sporazum o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL L 29, 31.1.2020, str. 7; v nadaljnjem besedilu: Sporazum o izstopu).

³ Prehodno obdobje se lahko pred 1. julijem 2020 podaljša enkrat za največ eno ali dve leti (člen 132(1) Sporazuma o izstopu). Vlada Združenega kraljestva tako podaljšanje zaenkrat zavrača.

⁴ Razen nekaterih izjem iz člena 127 Sporazuma o izstopu, od katerih pa nobena ni relevantna v okviru tega obvestila.

⁵ Zlasti sporazum o prosti trgovini ne določa načel notranjega trga (na področju blaga in storitev), kot so vzajemno priznavanje, načelo države izvora in harmonizacija. Sporazum o prosti trgovini tudi ne odpravlja carinskih formalnosti in kontrol, vključno s tistimi, ki se nanašajo na poreklo blaga in njegove vložke, ter prepovedi in omejitev uvoza in izvoza.

Nasveti deležnikom:

Deležnikom, zlasti ponudnikom digitalnih storitev, ki spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2016/1148 o varnosti omrežij in informacijskih sistemov v Uniji in do konca prehodnega obdobja sodijo v pristojnost Združenega kraljestva, se zlasti svetuje, naj ocenijo posledice po koncu prehodnega obdobja glede na to obvestilo.

Po koncu prehodnega obdobja se pravila EU na področju varnosti omrežij in informacijskih sistemov, zlasti Direktiva (EU) 2016/1148⁶, ne bodo več uporabljala za Združeno kraljestvo. To ima zlasti naslednje posledice:

Člen 16 Direktive (EU) 2016/1148 ponudnikom digitalnih storitev⁷ nalaga nekatere varnostne zahteve in priglasitev incidentov. V skladu s členom 17 Direktive (EU) 2016/1148 te zahteve naknadno nadzirajo ustrezni pristojni nacionalni organi, kot so določeni v členu 8 Direktive (EU) 2016/1148. Člen 18 Direktive (EU) 2016/1148 določa pravila glede pristojnosti za tovrstno nadzorno dejavnost:

- Če ima ponudnik digitalnih storitev sedež v Uniji, v skladu s členom 18(1) Direktive (EU) 2016/1148 sodi v pristojnost države članice, v kateri ima glavni sedež, kar načeloma sovпада s krajem, kjer ima ponudnik svojo glavno upravo v Uniji⁸.
- Če ponudnik digitalnih storitev nima sedeža v Uniji, vendar v njej zagotavlja digitalne storitve, mora v skladu s členom 18(2) Direktive (EU) 2016/1148 določiti predstavnika v Uniji. V skladu s členom 4(10) Direktive (EU) 2016/1148 je predstavnik vsaka fizična ali pravna oseba s sedežem v Uniji, ki je izrecno določena, da deluje v imenu ponudnika digitalnih storitev, ki nima sedeža v Uniji, kar zadeva njegove obveznosti, ki izhajajo iz te direktive. Kot je določeno v členu 18(3) Direktive (EU) 2016/1148, določitev predstavnika s strani ponudnika digitalnih storitev ne posega v sodne postopke, ki se lahko sprožijo proti samemu ponudniku digitalnih storitev.

Za ponudnika digitalnih storitev, ki do konca prehodnega obdobja sodi v pristojnost Združenega kraljestva, ker je bil njegov glavni sedež v EU v Združenem kraljestvu, lahko od datuma izstopa velja naslednje:

- če ima ponudnik digitalnih storitev enega ali več sedežev v državah članicah EU, se bo štelo, da sodi v pristojnost države članice EU, v kateri ima glavni sedež v EU, kar ima dejansko za posledico menjavo pristojnega organa, odgovornega za nadzorne ukrepe;
- če ponudnik digitalnih storitev nima več sedeža v EU, vendar ponuja digitalne storitve v EU, zanj velja obveznost, da v skladu s členom 18(2) Direktive (EU) 2016/1148 imenuje predstavnika v državi članici EU, kot je opisano zgoraj.

⁶ Direktiva (EU) 2016/1148 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o ukrepih za visoko skupno raven varnosti omrežij in informacijskih sistemov v Uniji (UL L 194, 19.7.2016, str. 1).

⁷ Direktiva (EU) 2016/1148 opredeljuje „ponudnika digitalnih storitev“ kot vsako pravno osebo, ki zagotavlja digitalno storitev (glej člen 4(6)).
Direktiva zajema digitalne storitve, in sicer spletno tržnico, spletni iskalnik in storitve računalništva v oblaku (glej člen 4(5) in Prilogo III k Direktivi (EU) 2016/1148).

⁸ Glej tudi uvodno izjavo (64) Direktive (EU) 2016/1148.

Poleg tega za ponudnika digitalnih storitev, ki ponuja digitalne storitve v Uniji in nima sedeža niti v EU niti v Združenem kraljestvu, vendar pred datumom izstopa sodi v pristojnost Združenega kraljestva, ker je v skladu s členom 18(2) Direktive (EU) 2016/1148 imenoval predstavnika v Združenem kraljestvu, po koncu prehodnega obdobja velja obveznost, da v skladu s členom 18(2) Direktive (EU) 2016/1148 imenuje predstavnika v državi članici EU, kjer ta ponudnik digitalnih storitev ponuja storitve.

Zato prejme priglasitve incidentov, do katerih pride v Uniji, in izvaja naknadni nadzor nacionalni pristojni organ, kot je opredeljen v skladu s členom 8 Direktive (EU) 2016/1148, tiste države članice, v kateri ima zadevni ponudnik digitalnih storitev glavni sedež ali določenega predstavnika.

Splošne informacije o Direktivi (EU) 2016/1148 so dostopne na spletišču Komisije o pravilih EU o kibernetiki varnosti (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/cybersecurity>). Te strani bodo po potrebi posodobljene z dodatnimi informacijami.

Evropska komisija

Generalni direktorat za komunikacijska omrežja, vsebine in tehnologijo